

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

02/2018/HR

Veleapostol u Papui Novoj Gvineji

Svetkovati nedjelju

Služba Božja:
Božanski darovi

Nauk Crkve:
Spasenje u novom
svijetu i
Zavjet konfirmacije

Novoapostolska Crkva
International

Svetkovati nedjelju

Draga braćo i sestre, blagoslovljena je i lijepa tradicija da kao kršćani svetkujemo nedjelju.

Mi svjedočimo svoju vjeru u uskrsnuće Isusa Krista.

Tijekom tjedna doživljavamo mnoge nepravde i slušamo o mnogim ružnim vijestima iz svijeta. Zatim se okupljamo nedjeljom i svjedočimo: „Unatoč svemu tome vjerujemo da je Isus Krist uskrsnuo. On je nadjačao smrt, zlo i grijeh. On ima pravo, on ima posljednju riječ!“ Predivan je to način kako završiti protekli i započeti novi tjedan.

Mi svjedočimo svoju vjeru u uskrsnuće mrtvih i nadamo se svojem osobnom preobraženju.

Čekamo uskrsnuće mrtvih i preobraženje živih. Bez obzira što doživjeli, što podnijeli, što vidjeli i što čuli, naša se nada temelji na Kristovom ponovnom dolasku. Šaljemo signale kada se nedjeljom okupljamo na službi Božjoj i na taj način onome najvažnijem dajemo prostora u svom životu.

Svjedočimo svoju vjeru u dobro.

Ljudi demonstriraju iz raznih razloga i tako žele pokazati da s ovim ili onim nisu zadovoljni. Kao kršćani ne slažemo se s nepravdom i vladavinom zla. A to i pokazujemo kada se nedjeljom okupljamo na službi Božjoj. Vjerujemo u pobjedu dobra nad zlom. Vjerujemo u uskrsnuće Isusa Krista i u njegov ponovni dolazak. Svetkujmo stoga svaku nedjelju!

Srdačan pozdrav
Vaš

Jean-Luc Schneider

Božanski darovi

Jedanaest je dana Veleapostol Jean –Luc Schneider proveo u Australiji i Papui Novoj Gvineji. Četvrtak 28. rujna 2017. održao je u Kombikumu u Papui Novoj Gvineji službu Božju zahvale za žetvu.

Druga poslanica Korinćanima 9, 8

„A Bog može tako obilato izliti na vas svaku vrstu milosti, da možete imati uvijek i u svemu sasvim dovoljno svega i još imati viška za koje mu drago dobro djelo.“

Draga braćo i sestre, za mene je velika radost i milost što ovu službu Božju mogu doživjeti s vama. Posebna je to služba Božja, jer danas slavimo Dan zahvale za žetvu. Zahvaljujemo Bogu za sve što nam je darovao. Jasno je da Bogu nisu potrebne naša zahvala ni naše žrtve. On nije kao mi ljudi. Kad ljudi nešto daruju ili učine, obično očekuju zahvalnost i ako zahvala izostane, žalosni su ili čak ljuti. Bog međutim ne treba ni našu zahvalu i naše žrtve. Jedini razlog zbog čega bi možda želio primiti zahvalu od nas je taj da nam dade još više blagoslova. A što mi činimo kada se pripremamo na Dan zahvale za žetvu? Brojimo mnoge darove Božje milosti. Pritom postajemo svijesni kolika dobra nam je naš nebeski Otac darovao. Postajemo svjesni kako je veličanstvena njegova milost prema nama. I dok se tako pripremamo na Dan zahvale za žetvu, postajemo također svjesni kakvo bogatstvo imamo u Bogu. Blagoslov je u spoznaji koliko smo bogati u Bogu. I radost je jedan od blagoslova koji danas primamo.

Apostol piše ovdje da Bog ima obilje milosti za nas. Slaveći Dan zahvale za žetvu, ispovijedamo svoju vjeru u Boga Oca. Vjerujemo da sve dolazi

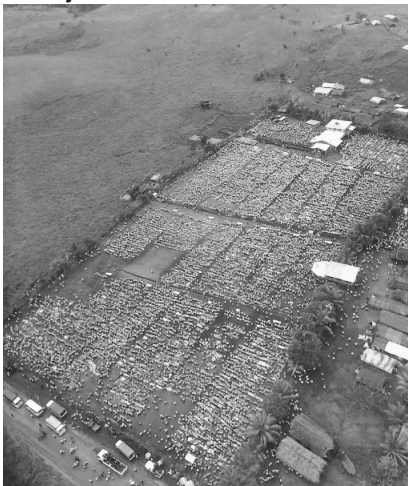
*Bog nam ne daje
samo minimum,
nego obilje, kako bismo
mogli činiti velika djela.*

od Boga Oca i da je sve milost. Vjerujemo da je kod Boga život, jer nam je on darovao život. Bog Otac je izvor svakog života. Život dolazi jedino od Boga i zato samo mu zahvalni. Život je moguć, jer ga Bog Stvoritelj daruje. Bog Otac – Stvoritelj – stvorio je svijet – prirodu i povjerio ju ljudima kao dar: povjeravan vam prirodu - sva stvorenja. Ona je dar Božji. On nam je darovao savršeni svijet, i na tom smo mu daru zahvalni.

On nam poklanja i mnogo više, jer on održava svoja stvorenja i sav stvoreni život. Bog Otac daje nam zdravlje. Bog Otac daje nam snage koja nam je potrebna da bismo mogli raditi, a blagoslivlja i naš rad. Zdravlje je milost. Ne

možemo ga zaslužiti. Mogu vam reći da poznam mnoge ljude koji su mnogo bolji od mene. Nisu napravili ništa loše, a ipak su bolesni. Svjestan sam, dakle, da je zdravlje milost. Ne možemo ga zaslužiti i stoga trebamo biti zahvalni za njega. Bog nam poklanja i sposobnosti i snagu koje su nam potrebne da bismo obavljali svoj posao. I to je milost. I za to trebamo biti zahvalni. Poznam ljude koji mnogo i teško rade, a nemaju uspjeha. Ako Bog ne blagoslivlja nečiji posao, uzalud trud. Zahvaljivat ćemo Bogu da nam je dao zdravlje i snagu i da blagoslivlja naš rad.

Više od 24 000 ljudi sudjelovalo je na službi Božjoj u Papui Novoj Gvineji

Bog nam je dao i ljude koji nas okružuju. Milost je imati muža odnosno ženu. Posebna je milost imati djecu. Milost je poznavati i druge ljude. Teško je živjeti u samoći. Često smo upućeni na tuđu pomoć. Milost je živjeti u obitelji. Velika je milost pripadati nekom narodu. A u svojoj ljubavi i mudrosti Bog nam je dao i Zakon: zapovijedi. I to je milost, jer ako živimo prema tim zapovijedima, život među ljudima može biti miran i skladan. Zahvalni smo Bogu za zapovijedi, za njegov Zakon. Budemo li ga vršili, naš će život proticati mirno i skladno. Zahvalni smo Bogu za sve stvoreno, za život, zdravlje, snagu i blagoslov, za ljude koji su s nama i za zapovijedi koje nam je dao. Znamo i vjerujemo također da nam je to dovoljno kako bismo mogli činiti dobra djela.

A kako izgledaju ta dobra djela? Prvo dobro djelo je sigurno naša zahvalnost prema Bogu. Zahvalju-

jemo mu za sve darove koje nam je dao. Vjerujemo da nam uvijek poklanja dovoljno i da mu za to moramo zahvaliti. Uvijek imamo dovoljno da prinesmo Bogu žrtvu zahvalnicu i kažemo: „To pripada tebi, jer si nas blagoslovio.“

Braćo i sestre, želim danas posvjedočiti tako našu snažnu vjeru. Bog nam uvijek poklanja dovoljno da mu svojim žrtvama trebamo iskazati svoju zahvalnost. Uvijek imamo dovoljno da učinimo neko dobro djelo i dijelimo sa svojim bližnjim. Ne smijemo misliti samo na sebe! On nam je dao svoja stvorenja i mi u odnosu prema prirodi moramo misliti ne samo na svog bližnjega, nego i na sljedeću generaciju. Vjerujemo da ima dovoljno za sve. Odgovarajuće brižno želimo se odnositi prema prirodi i prirodnim resursima i pritom ne misliti samo na sebe. Čak i ako nemamo pretjerano mnogo, vjerujemo da nam je Bog ipak dao dovoljno da

Neki su vjernici pješačili i do sedam dana. Da bi ih ugostile, zajednice iz okolice Kombikuma su mjesecima ranije zasadile dodatne poljoprivredne kulture i podigle nastambe za smještaj gostiju.

Poznajem mnoge ljude koji se s takvim razmišljanjem ne slažu te jadikuju da su siromašni i da ničega nemaju. Kao djeca Božja znamo da nam je Bog dao dovoljno tako da uvijek možemo pomoći bližnjemu. To je naša vjera. Vjerujemo da nam je Bog darovao dovoljno za život i da smo u stanju vršiti njegove zapovijedi. Nismo prisiljeni grijehiti da bismo stekli ono što nam je potrebno. Mnogi ljudi misle da moraju krasti jer nemaju dovoljno. Izgubili su svako poštenje, jer žele uvijek više. To nije naša vjera. Mi smo zadovoljni s onim što uz uvažavanje božanskih zakona možemo privrijediti. Vjerujemo da nam je Bog dao dovoljno da možemo vršiti njegove zakone.

Vjerujemo čak da imamo toliko da si možemo priuštiti brinuti i o svojoj duši. Mnogi ljudi govore da im se sviđa naša Crkva, ali da nemaju vremena ići u crkvu. Jer da moraju raditi i hraniti svoju obitelj. Mi vjerujemo da nas je Bog opskrbio sa svime što nam je potrebno tako da možemo skrbiti za svoju dušu i da nećemo biti „kažnjeni“ zato jer idemo u crkvu. Možemo si priuštiti odlaziti u

crkvu i skrbiti za svoju dušu, a da zbog toga ne osjetimo nikakav nedostatak u svakodnevnom životu.

Bog nam je dao mnoge darove. Iz milosti nas je tako obilato darovao da možemo biti zahvalni, misliti na druge i pomoći im. Tako nas je obilato darovao da možemo vršiti njegove zapovijedi i skrbiti za svoju dušu.

Zahvalni smo i Isusu Kristu. Zahvalni smo i Duhu Svetom. Isus Krist, Sin Božji, dao nam je poseban dar, posebnu milost. Dao je svoj život da bismo mi baštinili vječni život. Zahvaljujući njegovoj žrtvi nama je moguće biti u vječnom zajedništvu s Bogom i ući u njegovo kraljevstvo. Nitko osim njega nije mogao pobijediti smrt i sotonu. Iskreno govoreći, nismo ga ni zavrijedili. Kada je Isus dao svoj život za mene, nisam još bio ni rođen. Nitko nije ni znao da ću jednom postojati. On me je međutim toliko volio, da je umro za mene. Kakva milost! Prije nego li smo išta učinili, a on nam je sve dao. Zahvalni smo za Isusovu žrtvu i za vječni život. Zahvalni smo Duhu Svetom jer bismo bez

Sjede za oltarom: pomoćnici okružnog apostola Edy Isnugroho i Peter Schulte te okružni apostol Andrew Andersen

njega mogli doduše čitati o Isusu u Bibliji, ali nam to ništa ne bi koristilo, jer zahvaljujući djelovanju Duha Svetoga baštinimo po riječi Božjoj vječni život. Duh Sveti nam pomaže, to znači, on nam omogućuje da steknemo vječni život. I on održava taj život po svojoj riječi, po sakramentima. Stoga je posebna milost što možemo upoznati i nasljedovati Isusa Krista. Zahvalni smo Duhu Svetom što nam daje snage da ustrajemo u nasljedovanju Isusa Krista.

Bog nam je darovao i drugu djecu Božju. Svi smo mi dio Crkve Kristove. Vjerujem da se slažete sa mnom da bi bilo teško ostati u njoj kada bismo bili sami. Silno smo zahvalni što imamo toliko braće i sestara koji nam pomažu, koji za nas mole i koji se bore zajedno s nama i za nas.

Krist nam je po Duhu Svetom dao i posebnu zapovijed. Poznajete li zapovijed Isusa Krista? Rezultat i uspjeh nisu presudni za njega. Jedino što je za njega važno je naš trud i naša ljubav. Strašno bi bilo kada bi za Boga vrijedili samo naši uspjesi. Mislim da bi nas danas ovdje bilo mnogo manje. Barem ja ne bih bio ovdje, jer sam Bogu obećao već mnogo toga – da ću svladati ovo ili ono, da ću se odreći ovoga ili onoga ili da ću učiniti ovo ili ono za njega – i nisam sve to izvršio. Nisam jednostavno bio uspješan. Hvala Bogu što tako ne ocjenjuje. Za

njega je odlučujuće jedino i samo naša ljubav i naše predanje njemu i naše nastojanje. I zbog toga smo toliko zahvalni za taj Kristov zakon. On nam je dao zapovijed ljubavi i opraštanja. U protivnom ne bismo imali zajedništva. To je zapovijed koju je Bog dao svom narodu. Zbog toga nam je moguće ostati zajedno i biti jedno.

Božanski su to darovi. Iz milosti nam je darovao vječni život koji održava po svojoj riječi i sakramentima. Dao nam je milost da budemo dio zajedništva djece Božje i dao nam je zapovijed milosti, ljubavi i opraštanja. I tako nam je dao obilje darova da možemo činiti dobra djela. Darovao nam je takvo obilje milosti da se možemo odreći svega što Bogu nije ugodno. Ne trebamo slijediti ni slušati sotonu. Dao nam je tako mnogo da možemo odustati od svojih misli i razmišljanja i prihvatiti Isusove misli. Tako puno smo dobili od Isusa, da nam ne pada teško reći: „Odričem se svojih ideja i razmišljat ću kao ti, jer vidim da nisi sasvim zadovoljan sa mnom.“ Ako nam Isus kaže da mu se naše misli ne sviđaju, reći ćemo mu da ćemo se nastojati promijeniti.

Možemo si to priuštiti jer smo tako bogati njegovim darovima: vječna slava koju nam je već darovao i vječna slava koju će nam još dati – to jest vječno zajedništvo s Bogom i da budemo kao što je Isus.

Čudesno je kako možemo podnositi patnje na zemlji i služiti Gospodinu i našem bližnjemu – samo zbog toga što znamo da se isplati trpjeti za Krista i s Kristom.

Vječna slava u koju ćemo ući tako je veličanstvena da u njoj više uopće nećemo misliti na svoje patnje i svoje služenje. Čak ni oni koji su čitav život podnosili patnje, neće više o njima razmišljati kada budu zajedno s Isusom u njegovom kraljevstvu. Bog nam dakle najavljuje takvo obilje kako bismo mogli služiti, a i podnositi patnje, ako je potrebno. Predivno je to obećanje koje nam je Bog dao. Bog nam je dao obilje milosti kako bismo mogli biti sluge u kraljevstvu mira. Pokušajte si to zamisliti! Bog je daravo tebi i meni takvo obilje milosti, premda smo grešnici i nesavršeni, da bismo mogli služiti Kristu u kraljevstvu mira. I tada ćemo biti alat u ruci Božjoj za sve narode. Bog nam je već danas dao obilje milosti da možemo svoje duhovno bogatstvo dijeliti sa svojim bližnjim. I danas imamo već toliko da možemo svoju vjeru i darove Božje dijeliti s drugima. Ne tek u kraljevstvu mira, nego već sada.

To je samo nekoliko primjera darova koje smo primili od Isusa i Duha Svetoga. Za njih smo zahvalni i iz te zahvalnosti trebamo činiti dobra djela. Odbacit ćemo svaku misao koja nije ugodna Bogu. Želimo služiti Bogu. Imamo dovoljno da to i činimo. Te ćemo darove dijeliti sa svojim bližnjim i ljudima naviještati Isusovu nauku. Nakon Kristovog ponovnog dolaska služit ćemo mu i postati njegovim alatom za sve narode. Imamo mnogo razloga slaviti Boga i zahvaljivati mu. A ta je zahvalnost ujedno i blagoslov za sve nas

TEMELJNE MISLI

Obilje milosti osposobljava nas da činimo dobra djela na zemlji i budemo Gospodinovi istinski učenici.

Značenje zavjeta konfirmacije

Započelo je krštenjem: zavjet uz konfirmaciju Novoapostolske Crkve star je preko 1700 godina. Odakle dolazi taj tekst i što znači?

Današnji obrazac zavjeta uz konfirmaciju nalazi se u tekstu koji je sastavljen početkom 3. stoljeća nakon Krista. Taj se tekst naziva „traditio apostolica“ što u prijevodu znači „Apostolska predaja“. Pripisuje se učenjaku Hipolitu Rimskom. Apostolska predaja je pored Didahe, nauke dvanaestorice apostola iz 2. stoljeća najvažniji izvor o životu zajednice i liturgiji prvih kršćanih zajednica.

Naš tekst zavjeta uz konfirmaciju nalazi se u „Apostolskoj predaji“ pod odredbama za krštenje. Prvobitno je dakle to zavjet uz krštenje koji su po svim pravilima trebali položiti odrasli koji su bili pridobiveni za Krista i uspješno završili potrebnu obuku za krštenje.

Prilikom krštenja djetata, zavjet su polagali njegovi roditelji ili članovi obitelji.

U Novoapostolskoj Crkvi se stari zavjet uz krštenje koristi kao zavjet uz konfirmaciju. Tako zavjet, koji su polagali roditelji kod krštenja i zapečaćenja, sada potvrđuju konfirmandi. Pojam konfirmacija dolazi od latinske riječi „confirmatio” što znači „potvrđivanje”, „utvrđivanje”. Konfirmandi potvrđuju svoje „da” uz primanje sakramenta i potvrđuju da će svojim životom nasljedovati Krista. Zavjet uz konfirmaciju sastoji se od dva „obrasca”: jednog dijela odricanja i jednog dijela priznanja. U njima dolaze do izražaja načelne odluke koje sačinjavaju kršćanski način života: „Ne” zlu je odricanje od sotone, „da” trojedinom Bogu znači predaju Bogu kao gospodaru našega života.

Obrazac odricanja glasi: „Odričem se sotone i svih djela njegovih i bića njegova.” (u originalu glasi: „Protivim se tebi, sotonu, svoj tvojoj raskoši [lat: servitio] i svim djelima tvojim.”)

Tim obrascem konfirmand izjavljuje da se dobrovoljno okreće od zla koje je u sotoni poprimilo ljudski lik – i to vlastitom odgovornošću! Primjeri za djela zla su zavodjenje čovjeka da se udalji od Boga ili čak da se okrene protiv njega, da se klanja idolima, da prezire Kristovu žrtvu, Božju volju i ljubav. Čovjek koji iskreno i u vjeri izriče taj obrazac želi se udaljiti od svega toga.

Obrazac odricanja ne znači da je čovjek zatim bezgrešan i da će mu uvijek uspijevati izmaći utjecaju zla. Štoviše, tim riječima konfirmand izražava da je svjestan svoje grešnosti i da ne želi živjeti u zlu ni podržavati nešto što se protivi Bogu. Za to mu je potrebna pomoć Duha Svetoga, čiji dar je već primio. Samo svojim snagama čovjek nije u stanju održati zavjet.

Nakon obrasca odricanja slijedi obrazac priznanja koji glasi: „Ja, ... predajem se tebi, o trojedini Bože, Oče, Sine i Duše Sveti u vjeri, poslušnosti i ozbiljnoj namjeri tebi biti vjeran do smrti.” Onaj

tko izgovara ovaj obrazac najprije jasno poručuje da prihvaća trojedinoga Boga kao svog Gospodina koji treba određivati njegov život. „Vjera” i „poslušnost” su značajni aspekti života s Bogom. Vjera u Boga znači imati pouzdanja u njega. „Poslušnost” božanskoj volji je značajna posljedica vjere.

*„Odričem se sotone i svih djela
njegovih i bića njegova
i predajem se tebi, o trojedini Bože,
Oče, Sine i Duše Sveti, u vjeri,
poslušnosti i ozbiljnoj namjeri
tebi biti vjeran do smrti. Amen”*

Na kraju se još govori o „ozbiljnoj namjeri”. Time se izražava da obrazac nije izgovoren nepromišljeno, nego da je čovjeku ozbiljno stalo da se drži danog zavjeta. Objavljuje spremnost da će dosljedno živjeti život s Bogom, da će mu ostati vjeran sve do smrti. Pritom je vjernost koju konfirmand obećaje samo odgovor na Božju vjernost, koja dolazi do izražaja u daru sakramenta i u Božjoju pratnji i zaštiti.

Karijera koja je započela u dječjem zboru

Sedamnaestogodišnja djevojka oduševljava trenutačno članove Crkve u Južnoj Africi: nekada su zbog svoje sestre po vjeri posezali za telefonom odnosno mobitelom da joj dadnu glas, a danas s ponosom raspačavaju video-snimke njezinih nastupa. Priča je to o uspjehu od dječjeg zbora do pop-glazbe.

Nijemac kuha originalnu njemačku tjesteninu u Južnoj Africi. Joachim Schmidt iz Južne Njemačke nalazio se s „Udruženjem motociklista Novopostolske crkve“ na godišnjoj dobrotvornoj turneji pod nazivom „toy run“, cilj koje je prikupljanje financijskih sredstva za pomoć djeci. Televizor radi, domaćini su se odjednom počeli silno veseliti: Uspjela je, stvarno je pobijedila!

Ona – Paxton Fielies, djevojka iz Kapstadta koja si je uzela pauzu od škole da bi se potpuno posvetila svojoj velikoj strasti – glazbi. I to uz podršku

obitelji. Bio je to veliki izazov za nju. Ali isplatilo se: sedamnaestogodišnjakinja je osvojila prvo mjesto na najnovijem televizijskom takmičenju za izbor „Idola“, što je južnoafrička verzija „Pop-idola“, odnosno hrvatskog „Supertalenta“.

Mlada je žena na takmičenju imala cijeli vlastiti „klub fanova“ iza sebe: braću i sestre Novopostolske crkve. Nisu joj samo privatno držali palčeve! Svesrdnu podršku dala joj je i mjesna Crkva na svom instagramu kao i na svojim službenim facebook-stranicama za glazbene priredbe.

Paxton Fielies pjevala je nekada ranije u dječjem zboru...

... ponekad kao solistica, ponekad kao članica zbora (slika lijevo: 2. zdesna, slika gore: u sredini)

17-godišnja sestra po vjeri iz Južne Afrike pobijedila na državnom takmičenju i ide na turneje.

Sve je počelo u „Dječjem zboru NAC-e“

„Moja supruga i ja pratimo takmičenje već tjednima“, priča čak i okružni apostol John L. Kriel u razgovoru s nac.today. I oboje su revno glasali putem telefona, ne bi li svoju kandidatkinju progurali kroz razne etape takmičenja.

„Neizmjeno smo ponosni“, kaže prvi čovjek tamošnje Crkve. Jer je Paxton svoju karijeru kao pjevačica započela u Crkvi – točnije u „NAC-dječjem zboru“. Kad joj je bilo devet godina, primljena je u zbor poznat izvan granica Južne Afrike i ostala u njemu sve do svoje konfirmacije 2015. godine.

Čestitke iz čitavog svijeta

VIše bojažljiva, ali uvijek s blistavim osmjehom na licu: takva je današnja mlada zvijezda ostala u sjećanju mnogih. Kao bojažljivu i povučenu opisuju je i suci takmičenja. No ona je tijekom nastupa nadišla samu sebe i svojim je prirodnim ponašanjem osvojila srca publike.

Sada pljušte najljepše želje na socijalnim mrežama: fotografije, video-snimke, čestitke – kupuju i dijele

ne samo Južnoafrikanci. Paxton Fielies ima konačno davno iza sebe svoju prvu turneju s koncertima u inozemstvu: 2014. boravila je s Dječjim zborom jedanaest dana u Njemačkoj prilikom održavanja karitativnog projekta kids4africa.

Geslo: ostati na tlu

Najdublji dojam ostavila je Paxton Fielies doduše kod kuće u Bishop Lavisu, predgrađu Kapstadta koji uglavnom vlada nasilje. Nezaposlenost, siromaštvo i kriminalitet određuju tamošnji život. Ali 17-godišnja pjevačica daje ljudima nadu, kaže okružni apostol Kriel: njezin primjer pokazuje da se upornim radom može mijenjati prilike.

Unatoč svoj slavi Prexton je ostala ljubazna i skromna, kaže voditelj Crkve, koji je i nedavno telefonom razgovarao s njom: „Djevojka vjerski odgojena u obitelji duboke vjere“, to je geslo mlade zvijezde. A što je za nju najvažnije u životu? Na to pitanje Fielies odgovara: „Bog, obitelj i glazba“ – upravi tim redoslijedom.

Obavijest o održavanju službi Božjih u Hrvatskoj možete dobiti na telefon 01/60 500 40
10000 Zagreb, Starotrjnanska 28 E-mail:novoapostolskacrkva-rh@zg.ht.hr www.nacrkva.hr
SRDAČNO DOBRODOŠLI